Mette Romih

Bende in het MUSEUM

Naam:

_____

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave..... 2
Rolbeschrijvingen.....3
Rolverdeling.....7
Scène 1: Welkom in het museum!..... 8
♫ Kunst!..... 8
Scène 2: De schilderijen..... 20
Scène 3: De opdracht..... 24
Scène 4: De meiden en Lotte..... 27
♫ Wanna be you..... 29
Scène 5: De Goths en Cato..... 39
Scène 6: De stoere kids en Jip..... 48
Scène 7: Leun op mij..... 53
♫ Leun op mij..... 63
PAUZE..... 65
Scène 8: Bekladde schilderijen..... 66
♫ Geef nou toe..... 69
Scène 9: Beschuldigingen..... 75
Scène 10: Steen-Papier-Schaar!..... 86
Scène 11: Verveling..... 96
♫ Ik verveel me..... 100
Scène 12: De onthulling..... 108
♫ Niets is alleen..... 113
Scène 13: De schilderijen..... 116

Rolbeschrijvingen

De buitenbeentjes

Lotte
Rustig, gevoelig en creatief. Ze is onzeker, maar heeft een zorgzaam karakter en ontdekt gaandeweg dat ze zichzelf mag zijn.

Jip
Slim, nieuwsgierig en gek op kunst. Hij wordt gezien als nerd, maar durft uiteindelijk voor zichzelf en voor anderen op te komen.

Cato
Nuchter, vriendelijk en droog. Ze voelt zich niet helemaal thuis bij de Goths en kijkt met een gezonde dosis humor naar de wereld om haar heen.

De Goths

Lillith
Sarcastisch, uitgesproken en dramatisch. Ze doet stoer en mysterieus, maar vindt het eigenlijk gewoon leuk om bij anderen te zijn.

Raven
Cynisch, scherp en gevat. Ze heeft overal een kritische mening over en neemt zichzelf en haar Goth-imago behoorlijk serieus.

Shadow
Serieus en maatschappijkritisch. Ze gebruikt graag moeilijke woorden en doet alsof ze alles begrijpt, ook als dat niet helemaal zo is.

Rozemarijn
Zelfverzekerd en fanatiek. Ze neemt graag de leiding en komt vaak met opvallende ideeën.

De populaire meiden

Anne
Zelfverzekerd en gewend om de leiding te nemen. Ze is sociaal, populair en weet anderen gemakkelijk mee te krijgen.

Fleur
Uitgesproken, dramatisch en erg bezig met uiterlijk. Ze zegt precies wat ze denkt en heeft altijd een duidelijke mening.

Marie
Kritisch, nieuwsgierig en overtuigd van zichzelf. Ze trekt snel conclusies en is niet bang om anderen daarmee te confronteren.

Claire
Nuchter en nieuwsgierig. Ze zegt regelmatig hardop wat iedereen denkt, maar niemand durft te zeggen.

De stoere kids

Kevin
Stoer, impulsief en gevoelig voor wat anderen van hem vinden. Achter zijn grote mond zit een zachtere kant, die steeds meer zichtbaar wordt.

Lars
Loyaal, nuchter en redelijk. Hij probeert zijn vrienden te verdedigen, maar wil vooral voorkomen dat ruzies uit de hand lopen.

Bo
Brutaal, zelfverzekerd en eigenwijs. Hij vertrouwt vooral op zijn eigen oordeel en laat zich niet snel iets vertellen.

Jaimy
Luidruchtig, impulsief en grappig. Hij zegt vaak precies wat er in hem opkomt, zonder eerst na te denken.

De volwassenen

Juf Loes
Enthousiast, eigenzinnig en fanatiek. Ze wil haar leerlingen op een bijzondere manier iets leren en is vastbesloten dat deze museumdag een succes wordt.

Noor
Droog, enthousiast en soms een beetje ondeugend. Als stagiaire is ze nog wat onzeker, maar ze doet enthousiast met Loes mee.

De schilderijen

Lona Misa
zelfverzekerd, ijdel en een beetje roddelachtig. Ze heeft overal een mening over, maar heeft ook een zachte kant voor de kinderen.

Het Meisje met de Diamant (HMMDD)
Droog, sarcastisch en nuchter. Ze prikt graag door anderen heen en is vaak degene die de rest weer met beide benen op de grond zet.

Vincent van Vocht (Vincent)
Rustig, gevoelig en filosofisch. Hij is vaak de verstandigste van de schilderijen en heeft veel begrip voor de buitenbeentjes.

De Gil
Luidruchtig, enthousiast en ontzettend chaotisch. Hij reageert op bijna alles met een enorme gil, maar is vooral heel enthousiast en goedgelovig.

Rolverdeling

De docenten **Gespeeld door:**

Juf Loes _____

Stagiaire Noor _____

De Schilderijen

De Lona Misa _____

Het Meisje met de Diamant _____

De Gil _____

Vincent van Vocht _____

De buitenbeentjes

Lotte _____

Jip _____

Cato _____

De Goths

Littith _____

Raven _____

Shadow _____

Rozemarijn _____

De populaire meiden

Anne _____

Fleur _____

Marie _____

Claire _____

De stoere kids

Kevin _____

Lars _____

Bo _____

Jaimy _____

Scène 1: Welkom in het museum!

Spelers: Iedereen

♫ Kunst!

Juf Loes:

Leerlingen van klas 1C, welkom in het stedelijk museum!
Dit noem je nou Kunst met een grote K!

Heb je in heel je leven al ooit zoiets gezien?
Op de hele wereld is er maar 1 van misschien
Het is niet te geloven
Hier verzin het maar
Degene die dit maken kan is echt een kunstenaar

Juf + Noor:	**Leerlingen:**
Dit is kunst	(Is dit kunst?)
Dit is kunst	(Is dit kunst?)
Kunst met een grote k	
Dit is kunst	
Dit is kunst	
Maar je denkt geen kunst	
Maar doe het ze maar na	

Kevin:

Nou juf, ik doe het ze niet na. Ik vind het een beetje saai, namelijk.

Anne:

Ja, en die mensen kijken zo ouderwets!

Raven:
Ik vind het een beetje gek.

Lars:
Moet je dit zien!

De Goths:
Dit kan m'n kleine broertje ook
Dit lijkt echt nergens op

De meiden:
Hier heeft iemand z'n kwast laten vallen
Dit hangt op z'n kop

De jongens:
Dit is echt mislukt
En dat is vast niet klaar

De schilderijen:
Jeetje zeg, dat kind is echt een kunstbarbaar!

Docenten + schilderijen:	**Leerlingen:**
Dit is kunst	(Is dit kunst?)
Dit is kunst	(Is dit kunst?)
Kunst met een grote k	
Dit is kunst	
Dit is kunst	
Je denkt geen kunst	
Maar doe het ze maar na	

Bo:

Juf, wij houden wel van kunst, maar dan van een andere soort!

Juf Loes:

Okay…?

Jaimy:

Ja, zoals… kunstgras!

Fleur:

En zoals kunstnagels!

Shadow:

Een kunstige eyeliner.

Juf Loes:

Ik krijg echt een kunsthoofd van jullie!

Docenten + schilderijen:	**Leerlingen:**
Dit is kunst	(Is dit kunst?)
Dit is kunst	(Is dit kunst?)
Kunst met een grote k	
Dit is kunst	
Dit is kunst	
Oh juf we vinden het hartstikke leuk dit	
Maar niet heus!	

Iedereen: **Schilderijen:**

Dit is kunst (Wij zijn kunst!)
Dit is kunst (Wij zijn kunst!)
Kunst met een grote k (Kunst met een grote k)
Dit is kunst
Dit is kunst

Je denkt natuurlijk geen kunst
Maar doe het ze maar na!

Na het openingsnummer staan alle kinderen in een halve cirkel om Juf Loes en Noor heen. Juf Loes is enthousiast, Noor zichtbaar zenuwachtig en de kinderen, behalve Lotte, Jip en Cato zijn verveeld.

Juf Loes:
Nou, lieve kinderen. We zijn er! Welkom in het stedelijk museum!
(...)
Oh, we hebben ons helemaal niet voorgesteld! Het stond natuurlijk wel in de mail maar uit eigen ervaring weet ik dat ouders, en vooral leerlingen hun mail toch nooit lezen, haha!
(...)
Ik ben Loes van der Laan, jullie kunstdocent én mentor dit jaar. Jullie mogen mij gewoon Loes noemen. En dit…

Juf Loes duwt een beetje aan Noor.

Noor:
Oh ja, ehhh… Ik ben Noor. Uhh ik bedoel Mevrouw Hendriks… Noor Hendriks.
(...)
(*Richting Loes*): Of mochten ze gewoon Noor zeggen?

Loes:
Wat jij wil, meis.

Noor:
Ja, zeg maar gewoon Noor.

Loes:
Noor is mijn stagiaire dit jaar. Ze zit op de lerarenopleiding en komt ons helpen om er een fantastisch jaar van te maken!
(...)
Toch, Noor?

Noor: (gespannen)
Ja! Ja…

Kevin steekt zijn hand op.

Kevin:
Waarom zijn we weer in dit saaie museum? Vorig jaar was hier ook niks aan!

Lars, Bo en Jaimy reageren zo van: OMG, hij is echt stoer!

Juf Loes:
Tja, Kevin. Dan had je maar niet moeten blijven zitten hè jongen.
We gaan ieder jaar op brugklassers uitje naar het Stedelijk Museum! Al sinds dat ik stagiaire was.

Kevin:
Kunnen we niet een keer naar een pretpark of zo?

Lars:
Ja! Naar de Efteling!

Anne:
Of naar het winkelcentrum…

Fleur, Marie en Clair reageren vol enthousiasme op Anne's voorstel.

Juf Loes stoot Noor aan.

Juf Loes:
Kom op, Noor! Leermoment!

Noor:
Ehhh, Ja… Nee. Dat gaat niet.

De klas zucht.

Bo:
En waarom gaat dat niet?

Noor:
Daar is… ehhh… daar is geen budget voor.

Fleur:
Oh mijn ouders betalen wel mee hoor, geen probleem.

Juf Loes: (Boos)
GENOEG!
(...)
We zijn in het Stedelijk Museum en we gaan er het beste van maken. We gaan plezier hebben maar we gaan vooral heel veel leren!
(...)
Over de schilderijen, maar vooral ook over elkaar.

De klas zucht weer.

Juf Loes:
En Noor heeft voor ons een rondleiding voorbereid, dus we gaan nu naar Noor luisteren! Wees een beetje respectvol!

Noor loopt naar Lona Misa. De klas volgt haar.

Noor:
(kucht). Nou. Wat er eigenlijk zo bijzonder is aan ons stedelijk museum is dat… ehhh

(Ze kijkt op haar spiekbriefje)

Noor:
Dat hier geen originele schilderijen hangen, maar bekende schilderijen die door inwoners van onze stad zijn na-geschilderd.
(...)
Dit is de Lona Misa… Geschilderd door Koos van der Laan. Wie weet op welk schilderij dit gebaseerd is?

De klas is stil en niet onder de indruk. Lotte steekt stiekempjes haar hand op.

Noor:
Ja, dat meisje achterin?

Juf Loes:
Dat is Lotte.

Noor:
Lotte?

Lotte:
Dit schilderij is gebaseerd op de Mona Lisa van Leonardo Da Vinci, Juf.

De klas kijkt geïrriteerd naar Lotte, behalve Jip en Cato. Zij zijn onder de indruk.

Juf Loes:
Ja. Heel goed Lotte.

Noor loopt verder naar het volgende schilderij: het meisje met de diamant.

Noor:
En hier zien we “Het meisje met de Diamant”, geschilderd door Mies Groenhoven. Herkent iemand het?

De klas zucht weer en schudt van nee.

Cato steekt nu haar hand op.

Noor:
Ja, zeg het maar…

Juf Loes:
Cato!

Cato:
Ik denk dat dit lijkt op het Meisje met de Parel van Johannes Vermeer.

De klas reageert weer met irritatie.

Fleur:
Ze heeft wel een vette diamant in haar oor.

Marie:
Ja! Die wil ik ook!

Noor loopt door naar het derde schilderij: De Gil.

Noor:
Dit is “De Gil”, geschilderd door Henk Koekel.

Lillith:
Deze ken ik! Dit is “De Schreeuw” van Edvard Munch.

Juf Loes:
Heel goed, Lieke.

Lillith:
Ik heet geen Lieke, ik heet Lillith.

De andere goths zijn onder de indruk van de naam van Lillith.

Raven:
Coole naam.

Lillith:
Dankje.

Noor loopt weer door naar het volgende schilderij: Vincent van Vocht.

Noor:
En dit is alweer de laatste in deze ruimte.

Lars:
Gelukkig.

Kevin:
Niet te snel juichen, er zijn nog zeker 10 andere ruimtes vol schilderijen.

Lars:
Nee man dat meen je niet.

Kevin knikt.

Noor:
Dit is “Vincent van Vocht” geschilderd door… ehh… Vincent van Vocht zelf. Dit noem je dus een zelfportret. Maar van wie is het origineel?

Jip steekt zijn hand op.

Jip:
Vincent van Gogh, toch?

Juf Loes:
Fantastisch! Heel goed, Jip!
(...)
Wat fijn dat we een aantal kunstkenners in ons midden hebben!

Claire: (sarcastisch)
Ja, héél fijn!

Juf Loes:
Nou, kom. We lopen verder! Er is nog zoveel moois te ontdekken in het Stedelijk Museum!

De groep loopt af met Juf Loes voorop en Noor achterop.

Scène 2: De schilderijen

Spelers Lona Misa, HMMDD, De Gil en Vincent

Als iedereen af is, komen de schilderijen in beweging.

Lona Misa:
Ach gut. Het is weer zover. Het jaarlijkse brugklas uitje met Loes van der Laan…

De Gil:
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAHHHH!

De andere schilderijen zuchten.

De Gil:
Sorry, macht der gewoonte.

Vincent:
Het lijkt wel alsof ze steeds kleiner worden, die brugpiepers.

HMMDD:
En dommer. Vooral véél dommer.

Lona Misa:
Dat valt toch wel mee? Er waren er een paar die tenminste wisten wie wij waren.

HMMDD:
Op wie we gebaséérd zijn, bedoel je.

Vincent:
Ja! Dat jongetje!

De Gil:
Die met die bril?

Vincent:
Nee, die andere.

Lona Misa:
Je bedoelt Jip.

Vincent:
Ja, Jip wist meteen wie ik was!

HMMDD:
Nee, hij zei dat je op Vincent van Gogh leek. Maar jij bent niet Vincent van Gogh, jij bent Vincent van Vocht.

Vincent:
Dat weet ik zelf heus ook wel hoor.

De Gil:
En ik werd ook herkend!

De andere schilderijen lachen.

HMMDD:
Ja, en door wie! Door een meid die de eyeliner van haar moeder heeft gejat en er flink mee is uitgeschoten!

Lona Misa:
Het zijn altijd dezelfde types die jou herkennen, Gil.

HMMDD:
Ja! Altijd de types die veel zwart dragen, overal dood en verderf in zien. Ik zie het als een schreeuw om aandacht.

De Gil:
Mij maakt het niet uit. Ze herkennen mij. En ze vinden mij leuk.

Vincent:
Dat lijkt maar zo. Ze vinden helemaal niks leuk hier. Behalve hun telefoons.

Lona Misa:
Ik verlang naar een tijd waarin die dingen nog niet bestonden. De tijd dat mensen uren naar ons konden staren omdat wij vaak de enige kleuren waren die ze konden zien. De enige kunst die ze ooit zullen zien.

Vincent:
Ja, vooral dat social-media gedoe en de overlading aan prikkels.

HMMDD:
Laat me niet lachen jongens! In die tijd bestonden jullie nog niet eens! Jullie zijn nét 15 jaar geleden geschilderd!

Lona Misa:
Ja maar ik voel gewoon mee met mijn origineel.

Vincent:
Ik ook. En onze originelen zijn al heel erg oud.

De Gil:
AAAAAAAAAAAAAAAAHHHH!

HMMDD:
Wat nou weer?

De Gil:
Daar komt de klas weer.

Lona Misa: (zucht)
We gaan een lange dag tegemoet.

Schilderijen in Freeze.

Scène 3: De opdracht

Spelers: Iedereen

De groep komt weer terug op, met juf Loes voorop en Noor achterop. Ze gaan weer in een halve cirkel rondom de juffen staan.

Juf Loes:
Goed. We gaan natuurlijk niet een hele dag doelloos rondlopen in dit prachtige museum.

De klas zucht.

Juf Loes:
Noor heeft een hele leuke opdracht voor jullie bedacht!

Klas: (sarcastisch)
Jippie!

Noor:
Ja, nou… ehhh… Ik dacht…

Juf Loes:
Niet zo twijfelen meis, gewoon zeggen! We hebben niet de hele dag de tijd!

Noor:
Jullie gaan zo groepjes maken…

De kinderen rennen door elkaar en proberen al groepjes te maken.

Juf Loes: (boos)
EERST LUISTEREN, DAN GROEPJES MAKEN!
Potjandorie, ieder jaar weer hetzelfde liedje.

Noor:
Met je groepje kies je één schilderij. En dan gaan jullie bedenken wat de persoon die er op staat heeft gezegd terwijl hij of zij geschilderd werd.

Het is even stil.

Juf Loes:
Nou, hup hup, groepjes maken!

De Goths gaan met de Goths, de meiden met de meiden en de jongens met de jongens. Lotte, Jip en Cato blijven over. Ze gaan ook bij elkaar staan.

Lotte:
Zullen wij samen?

Jip en Cato knikken.

Juf Loes:
Ja, dat gaat niet! Ik wil drie groepjes van 5. Dus, Jip, jij gaat in het groepje van Kevin, Lotte in het groepje van Anne en Cato in het groepje van Lieke!
Lillith:

Lillith!

Juf Loes:
Ook goed.

Lotte, Jip en Cato lopen teleurgesteld naar hun groepjes.

Noor:
Juf Loes en ik zullen rondlopen om jullie te helpen.

Juf Loes:
Ja, nou, vooruit met de geit, ga maar eens kijken naar wat je inspireert!

Alle groepjes lopen af. Noor en Loes blijven alleen over.

Juf Loes:
Wij gaan helemaal niet rondlopen om te helpen.

Noor:
Oh, wat dan?

Juf Loes:
Koffie met vlaai in het museumcafé!

Noor en Loes af.

Scène 4: De meiden en Lotte

Spelers: Lotte, Anne, Fleur, Marie, Claire en de schilderijen

Anne, Fleur, Marie, Claire komen al kletsend op, Lotte loopt verlegen achter hen aan.

Anne:
Ik ben in de vakantie met mijn ouders naar Griekenland geweest. Het was echt vet mooi, blauwe zee, witte stranden…

Fleur:
Oh heerlie meid! Wij waren naar Italië… Twee weken pasta, pizza, zonnen en zwemmen.

Marie:
Ik was met mijn moeder en zus een paar dagen naar Parijs! We hebben daar echt goed geshopt!

Claire:
Oh dat wil ik ook! Ik was zes weken bij familie in Spanje.

Anne: (Naar Lotte)
En jij?

Lotte:
Op de camping in Zeeland…

De meiden lachen.

Claire:
Zeeland? Dat land ken ik niet.

Anne:
In een tentje, zeker.

Lotte:
Ja, mijn ouders zaten in een caravan en mijn broer en ik hadden allebei een eigen tent.

De meiden lachen weer.

Marie:
Nou nou, toe maar. Een eigen tent!

Fleur:
No way dat ik ooit in een tent ga slapen.

Lotte:
Het was anders best gezellig hoor.

Claire:
Nou, als jij het leuk vond...

Anne:
Ik zou echt gek worden.

Fleur:
Ik ook. Geen wifi, geen zwembad, geen airco...

Marie:
En dan moet je ook nog naar zo'n wc-gebouw lopen.

De meiden gruwelen overdreven.

Claire:
Nee, dankje. Ik zou jou echt niet willen zijn.

Lotte:
Oke?

Marie:
Maar ik zou het wel begrijpen als jij ons zou willen zijn!

♫ Wanna be you

Ik ben stoer ik ben fab
Iedereen wil wat ik heb
Als ik jou was
Zou ik ook mij willen zijn

Ik ben knap ik ben smart
Ook mijn moves zijn vet apart
Als ik jou was
Zou ik ook mij willen zijn

Ik doe mijn ding
En dat is altijd goed
Just look at me
And feel my everyday mood

Want wat jij wil geen idee
Follow me say what I say
Dan word jij net als ik een stoere chick

I wanna be you
I wanna be you
I wanna be you
That's oh so cool
En alles wat ik doe
I do it just like you
Jij wil mij zijn
And I wanna be you

I wanna be you
I wanna be you
I wanna be you
I wanna be you

Ik be trendy ik ben hot
All the boys like me a lot
Als ik jou was
Zou ik ook mij willen zijn

Ik ben sporty ik ben weird
Maar begrijp me niet verkeerd
Als ik jou was
Zou ik ook mij willen zijn

Ik doe mijn ding
En dat is altijd goed
Just look at me

And feel my everyday mood
Want wat jij wil geen idee
Follow me say what I say
Dan word jij net als ik een stoere chick

I wanna be you
I wanna be you
I wanna be you
That's oh so cool
En alles wat ik doe
I do it just like you
Jij wil mij zijn
And I wanna be you

And I want
And I want
And I want
And I want

Tegen het einde van het nummer staan alle meiden rondom Anne die foto's aan het laten zien is van Griekenland. Behalve Lotte.

Anne:
Kijk, dit is op Santorini.
…
En dit op de boot.
…
En dit is op het strand…

De andere meiden kijken naar de foto's en reageren er op. Behalve Lotte.

Marie:
Vet!

Fleur:
Ik wil volgend jaar ook naar Griekenland.

Ze blijven foto's kijken totdat Lotte hen onderbreekt.

Lotte:
Maar, eh, welk schilderij zullen we uitzoeken?

Claire:
Je ziet toch dat we druk bezig zijn met foto's kijken?!

Lotte:
Zal ik er maar een uitzoeken, dan?

De meiden wuiven Lotte weg, zo van "ja, ga maar." zonder naar haar te kijken. Lotte zucht en loopt naar Lona Misa. De schilderijen praten tegen haar. De anderen horen het niet, dit is Lotte's fantasie.

Lona Misa:
Ja! Kies mij! Ik ben vriendelijk en ik stel je op je gemak. Precies het tegenovergestelde van die… kippen daar.

Lotte lacht zachtjes.

Vincent:
Nee meisje, kies mij! Ik ben anders dan alle andere schilderijen. Net als jij anders bent dan deze andere meiden. Ik ben het buitenbeentje. Want ik heb mezelf geschilderd.

Lotte twijfelt.

De Gil:
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAH!
…
Ik bedoel… Kies mij.
…
Sorry. Ik heb het vast al verpest…

Lotte schrikt van de schreeuw en voelt mee met diens verdriet.

HMMDD:
Nee-heeee, je moet mij kiezen!
…
Waarom?
…
Weet ik eigenlijk ook niet.

Lotte lacht weer, en ze loopt naar Lona Misa toe.

Lotte:
Ik denk dat we deze moeten doen.

Marie en Claire zien de oorbel van Het Meisje met de Diamant en lopen er naar toe. Het meisje met de diamant geniet zichtbaar van de aandacht. Ze poseert en is trots.

Marie:
Oh my god. Moet je die oorbel zien.

Claire:
Die is zo ontzettend vet.

Anne en Fleur lopen achter hen aan.

Anne:
Jaaaaa! Deze móéten we kiezen!

Fleur:
Geen twijfel over mogelijk.

Lotte loopt teleurgesteld terug naar het groepje.

Marie:
Hoeveel zal die wel niet gekost hebben?!

Anne:
Zo'n grote diamant? Dat zal wel héél duur zijn geweest.

Lotte:
Misschien is hij wel nep.

De meiden en het meisje met de diamant schrikken en zijn beledigd.

Marie:
Nep?!

Lotte:
Ja... misschien.

Claire:
Waarom zou je dat nou weer zeggen?

Lotte:
Omdat...

Lotte kijkt naar het schilderij.

Lotte:
Ze is toch maar nageschilderd?

De meiden kijken elkaar aan.

Fleur:
Wat maakt dat nou uit?

Lotte:
En het leek me interessant voor het verhaal wat we bij haar moesten bedenken.

Anne:
Ja, mensen zoals jij vinden neppe spullen wel vaker interessant…

De meiden lachen.

Lotte kijkt even naar hen. Ze probeert mee te lachen, maar dat lukt niet helemaal.

Marie:
Maar serieus, kijk nou naar die diamant!

De meiden draaien zich weer naar het schilderij.

Claire:
Deze is echt perfect.

Fleur:
We nemen deze.

Lotte:
Maar...

Anne: (gemeen)
Jij bent toch zo creatief, Lotte? Bedenk jij maar alvast een verhaal. Maar niks over neppe diamanten.

Marie:
Wij gaan selfies maken voor op insta!

Lotte:
Oh. Oké.
…
Doei.

De meiden lopen af, Lotte blijft alleen achter. Ze pakt haar schriftje en begint wat te schrijven. Tijdens het schrijven praten de schilderijen nog wat.

HMMDD:
Pijnlijk.

De Gil:
AAAAAAAA—

HMMDD:
Niet nu.

De Gil:
Sorry.

Lona Misa:
Het arme kind. Zo had ze waarschijnlijk niet verwacht dat haar eerste dag in de brugklas zou gaan…

Vincent: (verdrietig)
Ik voel zo met haar mee.
…
Maar ik moet mijn tranen bedwingen, anders loopt mijn verf uit.

HMMDD:
Dan had ze maar niet moeten zeggen dat mijn diamant nep was!

Lona Misa:
Maar dat is hij toch ook. Alles aan ons is nep!

HMMDD:
Ja, maar dat kan je toch ook voor je houden!

Schilderijen weer in freeze. Lotte loopt af. Kijkt nog één keer naar de schilderijen.

Scène 5: De Goths en Cato

Spelers: Lillith, Raven, Shadow, Rozemarijn, Cato en de schilderijen

Lillith, Raven, Shadow en Rozemarijn komen al zuchtend op. Cato loopt er achteraan aan.

Lillith:
Zucht…

Raven, Shadow en Rozemarijn:
Zucht…

Cato:
Zucht…?

Lillith:
Ja, precies… Zucht…

Cato:
Waarom zuchten we precies?

Lillith:
Kapitalisme…

Raven:
Individualisme…

Shadow:
Conformisme…

Rozemarijn:
De maatschappij.

Lillith:
Ja. Precies.

Cato:
Oke, heftig. Maar wat heeft dat met kunst te maken?

Raven:
Alles.

Shadow:
Letterlijk alles.

Rozemarijn:
De mensheid!

Cato:
Oh…

Lillith:
Zucht…

Raven, Shadow en Rozemarijn:
Zucht…

Cato:
Hoe heten jullie ook alweer? Ik ben Cato!

Lillith:
Lillith.

Raven:
Raven.

Shadow:
Shadow.

Rozemarijn:
Rozemarijn.

Het is even stil.

Cato:
Heten jullie écht zo?

Lillith:
Ik hou me niet vast aan de mythe dat je ouders je naam voor je moeten bepalen.

Raven:
En daarbij je hele leven…

Shadow:
En je toekomst.

Cato:
Aha.

Rozemarijn:
Ik heet wél echt Rozemarijn.

Lillith: (verbaast)
Niet?!

Rozemarijn:
Zeker wel.

Shadow:
Dang, dat is echt metal.

Cato:
Ja man, echt… metal.
(...)
Welk schilderij zullen we kiezen?

De goths wijzen allemaal tegelijkertijd naar “De Gil”.

Lillith:
De Gil.

Raven:
Obviously.

Shadow:
Hij begrijpt ons.

Rozemarijn:
Hij begrijpt de wereld.

Cato:
Hij ziet er vooral uit alsof hij heel hard aan het schreeuwen is.

Lillith:
Precies.

Cato:
Maar waarom?

Raven:
Omdat hij de waarheid heeft gezien.

Cato:
Welke waarheid?

De goths kijken elkaar ernstig aan.

Shadow:
Alles.

Lillith:
Kapitalisme…

Raven:
Individualisme…

Shadow:
Conformisme…

Rozemarijn:
De maatschappij.

Cato:
Jullie hebben echt maar vier onderwerpen, hè?

De goths kijken beledigd.

Raven:
Dat zijn er meer dan genoeg.

Ze gaan voor De Gil staan.

Lillith:
Oké. De opdracht. Wat zou hij gezegd hebben voordat hij geschilderd werd?

Raven:
Hij zag de zinloosheid van het bestaan.

Shadow:
De eenzaamheid van de mens.

Rozemarijn:
De ondergang van de maatschappij.

Cato:
Misschien had hij gewoon hoofdpijn…

Lillith:
Jij bent echt grappig.

Cato:
Dank je?

De goths kijken opnieuw naar De Gil.

Lillith:
Oké. Iedereen klaar?

De vier goths gaan overdreven dramatisch staan.

Alle vier:
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAH!

De Gil kijkt hen aan. Cato bedenkt haar oren.

De Gil:
Eindelijk mensen die mij begrijpen.

De andere schilderijen zuchten.

Cato:
Ja, nee. Duidelijk. Straight to the point.

Lillith:
Zoals het hoort.

Raven:
Zonder toeters en bellen.

Shadow:
Ik mis alleen wat zwart.

Rozemarijn:
Inderdaad.

Cato:
Misschien zijn daar wat meer schilderijen met zwart.

Lillith:
Ja, laten we gaan kijken.

De Goths en Cato lopen af.

Cato: (tijdens het aflopen)
Dragen jullie die kleding trouwens elke dag?

De Goths:
Zucht…!

De schilderijen komen weer tot leven.

De Gil:
Zucht… Pessimisme…

Lona Misa:
Zucht… Dramatisme…

Vincent:
Zucht… Extremisme…

HMMDD:
Zucht… Gothisme…

Vincent:
Dat is geen woord.

HMMDD:
Nóg niet.

Lona Misa:
Wedden dat ze over twee jaar weer gewoon Lieke, Raya en Sarah heten?

Vincent:
Natuurlijk, Het is áltijd een fase!

De Gil:
Ik geloof er niks van!

HMMDD:
Nee, want dan verlies jij je fans!

De Gil:
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAHHHH!

Licht uit.

Scène 6: De stoere kids en Jip

Spelers: Kevin, Lars, Bo, Jaimy, Jip en de schilderijen

Iedereen komt op, gaat bij de schilderijen staan.

Kevin:
Bro, welke moeten we hebben?

Lars:
Geen idee. Maakt toch geen zak uit.

Bo:
Doe die daar.

Jaimy:
Welke?

Bo:
Die gast met die baard.

Jip:
Dat is Vincent van Vocht..

Kevin:
Ja, die ja.

Jip:
Hij heeft zichzelf geschilderd.

Lars:
Ja, lekker boeiend.

Jip:
Dat heet een zelfportret.

Kevin:
Oké, professor.

Iedereen lacht, behalve Jip.

Jip:
Maar misschien kunnen we daar iets mee voor de opdracht.

Bo:
Zoals?

Jip:
Nou... waarom zou iemand zichzelf schilderen?

Jaimy:
Omdat-ie geen vrienden had.

Lars:
Of omdat-ie zichzelf knap vond.

Kevin:
Dan had-ie wel ff beter z'n best mogen doen.

Iedereen lacht, behalve Jip.

Jip:
Misschien wilde hij gewoon laten zien wie hij was.

Kevin:
Bro, we moeten één zin bedenken. Niet zijn hele levensverhaal maken.

Lars:
Ja, wat zou hij gezegd hebben?

Bo:
“Schiet op bro, ik wil niet zo lang stil zitten!”

Iedereen lacht, behalve Jip.

Jip:
Zoals ik net al zei… het was een zelfportret…

Bo:
Wie boeit?

Jaimy:
Ja, wie boeit?

Kevin:
Ik boei niet. Jij? (Lars)

Lars:
Nee, ik boei ook niet.

Kevin:
Mooi, niemand boeit.

Iedereen lacht, behalve Jip.

Jip:
Maar als hij zichzelf heeft geschilderd, dan……

Bo:
Jip.

Jip:
Ja?

Bo:
Je bent echt een beetje een nerd, hè?

Lars en Jaimy lachen.

Jip:
Ik ben geen nerd.

Kevin:
Je weet letterlijk allemaal dingen over schilderijen.

Jip:
Omdat ik ze interessant vind.

Lars:
Ja, precies. Nerd.

De jongens lopen verder.

Kevin:
Ik ga kijken of ze frikandelbroodjes hebben in het café.

Iedereen af, behalve Jip. Hij blijft nog even staan bij de schilderijen.

Jip:
Ik boei wel!
(...)
En ik wil geen onvoldoende voor de eerste opdracht van het jaar.

Jip gaat af.

Vincent:
Die jongen begrijpt het.

Lona Misa:
Wat?

Vincent:
Dat je iets interessant kunt vinden zonder dat het cool hoeft te zijn.

HMMDD:
Dat klinkt verdacht volwassen.

Vincent:
Ik heb ervaring.

HMMDD:
Sinds wanneer?

Vincent:
Dat doet er niet toe.

Scène 7: Leun op mij

Spelers: Lotte, Cato, Jip en de schilderijen.

Lotte komt op. Ze kijkt eerst of er niemand anders is, zucht dan van opluchting en loopt door. Ze gaat bij de schilderijen staan en bekijkt ze.

Lotte:
Nu er niemand anders is, kan ik eindelijk rustig kijken.
(...)
En natuurlijk nadenken over de opdracht.

Lotte gaat op de grond zitten en haalt een notitieblok uit haar tas.

Terwijl ze schrijft, komen de schilderijen tot leven.

Lona Misa:
Daar is ze weer! Ze is over ons aan het schrijven!

MHDD:
Over mij zeker.

De Gil:
AAAAAAAAAA-

MHDD:
Hou toch eens op met dat gegil!

De Gil:
Sorry. Ik vind het gewoon spannend dat er over ons geschreven wordt. Echt serieus geschreven!

Vincent:
Eindelijk is er iemand die écht naar ons kijkt. En niet omdat het moet van juf Loes.

Lona Misa:
Ze kijkt zelf langer dan 5 seconden.

MHDD:
Misschien vindt ze mijn diamant mooi.

De Gil:
Misschien vindt ze mijn schreeuw mooi!

MHDD:
Niemand vindt jouw schreeuw mooi.

De Gil:
Zij misschien wel.

Lotte: (in zichzelf)
Het meisje met de diamant… niet te verwarren met het meisje met de parel…

HMMDD:
Zie je nou wel, het gaat over mij! Wat schrijft ze?

Lona Misa:
Geen idee!

MHDD:
Kun je niet wat dichterbij?

Lona Misa:
Ik kan toch niet zomaar uit mijn lijst stappen!

Cato komt op, ze schrikt een beetje van Lotte. Lotte kan haar niet zien. Voorzichtig komt ze dichterbij.

De Gil:
AAAAAAAAAAAH! Cato!

De andere schilderijen:
Sssst!

Cato:
Ben jij de opdracht in je eentje aan het doen?

Lotte verstopt snel haar schrift.

Lotte:
Ehhh…

Cato:
Wilde jouw groepje ook niet samenwerken?

Lotte:
Jawel.

Het is even stil.

Cato:
Oh.

Lotte:
Nou ja, eigenlijk niet nee. Ze waren met hele andere dingen bezig.

Cato:
Zeker niet met kapitalisme, individualisme en conformisme?

Lotte:
Wat?

Cato: (lachend)
Niks, laat maar.

Lotte:
Jij zat bij de Goths he.

Cato:
Helaas wel.

Lotte:
Was het zo erg?

Cato:
Ze zijn wel aardig hoor.

Lotte:
Echt?

Cato:
Ja. Alleen een beetje... intens.

Lotte:
Dat geloof ik.

Cato gaat naast Lotte zitten. De meiden kletsen non-verbaal verder terwijl de schilderijen weer tot leven komen.

HMMDD:
Intens is een understatement.

De Gil:
Ik vond ze wel leuk.

Vincent:
Jij vindt iedereen leuk die naar je luistert.

De Gil:
Klopt.

Lona Misa:
Ik vind deze twee meiden wel leuk. Zo samen.

Vincent:
Ik ben het met je eens, Lona.

Lona Misa:
Ik denk dat Jip ook wel goed bij ze zou passen.

Vincent:
Ja! Inderdaad.

HMMDD:
Dan hebben we een groepje.

De Gil:
Een groepje!

HMMDD:
Niet zo enthousiast.

De Gil:
Sorry.

Jip komt op, de schilderijen applaudisseren van geluk en enthousiasme. Daarna gaan ze in Freeze.

Jip:
Oh hoi, ik ben Jip.

Lotte en **Cato:**
Hoooooi.

Jip:
Wat zijn jullie aan het doen?

Lotte:
De opdracht.

Jip:
Alleen?

Cato:
Nu niet meer.

Jip glimlacht.

Jip:
Mag ik erbij?

Lotte:
Ja.

Jip gaat bij hen zitten.

Jip:
Mijn groepje nam het echt totaal niet serieus.

Cato:
Nou, join the club!

Jip:
En ze noemde me een nerd. Omdat ik wat van kunst afweet.

Lotte:
Liever een nerd dan zo'n wannabe.

Jip:
Ja, zeg dat!

Cato:
Eigenlijk vind ik dit best wel een vette opdracht.

Lotte:
Ja, ik ook. In mijn hoofd hebben de schilderijen echt hele gesprekken met elkaar.

Cato:
Wat grappig! Wat zeggen ze dan?

Lotte:
Nou, zoiets als…

Lona Misa:
Ik ben Lona Misa! En begrijp me niet verkeerd, ik HOU van kinderen, maar niet van brugpiepers die nog niet weten wat deo is!

Vincent:
Ach Lona, dat komt nog wel.

HMMDD:
Bij sommige mensen duurt die fase nóg langer.

De Gil: (paniekerig)
Kunnen jullie ruiken dan? Ik kan helemaal niet ruiken! Is er iets mis met mij?

Vincent:
Gil, je bent een schilderij. Wij zijn allemaal schilderijen. We kunnen allemaal niet ruiken.

Lona Misa:
Nee, maar ik kan me wel vóórstellen hoe het zou ruiken!

Schilderijen weer in Freeze. Cato en Jip lachen.

Jip:
Dít vind ik nou leuk.

Cato:
Ja, ik denk dat dit het hoogtepunt van het schoolreisje is.

Lotte: (verlegen)
Dankjewel…

Cato en Jip lachen en praten non-verbaal verder.. De schilderijen kijken tevreden toe.

Lona Misa:
Awww...

HMMDD:
Niet doen.

Lona Misa:
Wat?

HMMDD:
Je gaat toch niet sentimenteel worden?

Lona Misa:
Ik vind het gewoon mooi. Buiten het feit dat ze mij echt totaal verkeerd neerzetten.

Vincent:
Ik vind het ook mooi.

De Gil:
Ik voel iets...

HMMDD:
Wat dan?

De Gil:
Vriendschap.

HMMDD:
Oh nee.

De Gil:
AAAAAAAAH! IK HOU VAN VRIENDSCHAP!

Schilderijen weer in freeze.

Lotte:
Vinden jullie het goed als… ehhh…

Cato:
Wat?

Lotte:
Als we voortaan naast elkaar zullen zitten in de klas.

Jip:
Ja, natuurlijk!

Cato:
Veel liever dan naast die rare Lillith!

Jip:
En dan hoef ik tenminste niet meer naast die Kevin…

Lotte:
En dan zit ik niet meer alleen…

Het is even stil.

Jip:
Deal!

♫ Leun op mij

Cato:
Als het lijkt alsof niemand naar je kijkt
Als je denkt dat iedereen je soms ontwijkt
Leun op mij

Lotte:
Als de kleuren die je draagt niet van jou zijn
Als de dingen om je heen weer veel te grauw zijn
Leun op mij

Samen:
Kom maar hier en leun op mij
Kijk niet terug maar kijk naar mij
Al het wachten is voorbij
Leun op mij
Leun op mij

Jip:
Als het lijkt alsof niemand om je geeft

Als je niet meer weet waarom je eigenlijk leeft
Leun op mij

Cato:
En als je hart gebroken is
Leun op mij

Samen + schilderijen:
Kom maar hieren leun op mij
Kijk niet terug maar kijk naar mij
Al het wachten is voorbij
Leun op mij
Leun op mij

Kom maar hier en leun op mij
Kijk niet terug maar kijk naar mij
Al het wachten is voorbij
Leun op mij
Leun op mij
Leun op mij

Na het nummer staan de drie in een kluitje bij elkaar.
Dan komen Juf Loes en Noor op.

Juf Loes:
Ah, hier zijn jullie! Ik heb jullie overal gezocht.
Jullie hebben pauze! Hup hup, allemaal naar het museumcafé!

Iedereen, behalve de schilderijen, af. In het donker gaan ook de schilderijen af.

PAUZE

In de pauze geven we de schilderijen met schmink een flinke veeg in het gezicht in een opvallende kleur.

Net voor het publiek weer terug de zaal in komt gaan de schilderijen weer op hun plek zitten.

Scène 8: Bekladde schilderijen

Spelers: Iedereen

Wanneer het licht aan gaat komen juf Loes en Noor op. Juf Loes schrikt. Noor ook. Juf Loes begint te gillen.

Juf Loes:
Potjandriedubbeltjes nog aan toe, wat krijgen we nu?!

Noor:
Oh… mijn… god…
(...)
Wat moeten we nu? Ik weet niet wat we nu moeten!

Juf Loes:
Klas 1C! Wat heeft dit te betekenen?

Langzaam komt de klas op. Ze kijken geschrokken naar de schilderijen en naar elkaar.

Juf Loes:
In mijn gehele carrière als kunst- en CKV docent heb ik veel meegemaakt, maar dit slaat echt ALLES!

De klas is verward, geschokt en beschaamd.

Noor:
Hierover leren ze je niks op de lerarenopleiding…

Juf Loes:
Dit gedrag is met geen pen te beschrijven!

Kevin:
Maar wel met een kwast te bekliederen!

De klas lacht een beetje stiekem.

Juf Loes:
Weet jij hier meer van, Kevin?

Noor:
Ik mag het natuurlijk eigenlijk niet zeggen als juf, maar als ik iemand zou beschuldigen dan zou het Kevin zijn!

De klas schrikt van de uitspraak van Noor.

Kevin:
Nee, ik was het niet. Echt niet!

Lars:
Kevin was de hele tijd bij ons, voetballen in de binnentuin.

Jaimy:
Niet de hele tijd, hij moest even naar de WC, zei hij.

Kevin:
Hou je bek, bro!

Jaimy:
Ik zeg alleen feiten man!

Bo: (wijzend naar de Goths)
Kevin was het niet, ik denk dat een van die weirdo's het was.

De Goths schrikken en schieten in de aanval.

Lillith:
Wat? Waar slaat dat op?

Raven:
Als wij het hadden gedaan hadden we geen kleur gebruikt, maar zwart!

Shadow:
Ja, om ons commentaar op de maatschappij te uiten!

Rozemarijn:
Ja, precies wat zij zeggen!

Lillith: (wijzend naar de populaire meiden)
Ik denk dat één van die meiden het heeft gedaan.

Raven:
Ja, er zal er wel eentje uitgeschoten zijn met de nagellak ofzo!

De Goths lachen, de populaire meiden zijn beledigd.

Anne:
Pardon? Wij zouden nooit zomaar een schilderij bekliederen!

Marie:
En al helemaal niet met nagellak.

Fleur:
Nagellak is voor je nagels, duh.

Claire:
Bovendien is deze kleur echt lelijk.

Alle kinderen beginnen nu door elkaar te lopen, rennen en schreeuwen. De muziek start. Iedereen gaat weer bij zijn groepje staan.

♫ Geef nou toe

https://www.youtube.com/watch?v=YM1t61FU_d0

Juf Loes:
STILTE!
Laat ik één ding héél duidelijk maken. Dit gedrag accepteer ik niet. En NIEMAND gaat dit museum verlaten voordat ik weet wie dit gedaan heeft!

Noor:
Deze dag zit vol leermomenten!

Juf Loes:
Ze zoeken het zich maar uit, wij gaan koffie drinken!

De stoere kids:
Wie heeft het gedaan?!
Kom op nou zeg het, want ik wil naar huis toe gaan.

De Goths:
Nee! Ik was het niet!
‘K weet dat het zo lijkt maar ik ben geen bandiet.

De populaire meiden:
Kijk naar dat schilderij, het heeft ineens, wat kleur er bij,
Wie heeft dat gedaan?

De buitenbeentjes:
Nee, echt ik was het niet, wie was het wel? Ik weet het niet!
Kom, we willen gaan!

Alle kinderen:	**De schilderijen:**
Geef nou toe!	(aha)
Was het Jip of Shadow?	(aha)
Marie of toch Bo?	(aha)
Was het Lotte of Cato?	
Geef nou toe!	(aha)
Was het Rozemarijn	(aha)
Claire of misschien Lars?	(aha)
Wie’s de loser van de klas?	
Geef nou toe!	

(instrumentaal)

Jaimy:
Denk je dat Juf Loes serieus bedoelt dat we zo lang moeten nablijven?

Bo:
Ik ben bang van wel.

Jaimy:
Maar ik heb voetbaltraining vanavond!

Claire:
Ik denk niet dat het Juf Loes ook maar een klein beetje kan schelen dat jij voetbaltraining hebt!

(...)

Jip:
We vallen zó erg niet op dat, mensen ons niet eens beschuldigen…

Lotte:
Sshht! Ik vind het helemaal niet erg!

Cato:
Kijk ze nou bekvechten met z'n allen! Zo gaan we er nooit achter komen wie het heeft gedaan!

De Goths:
Ik heb geen idee,
Wie is de dader, misschien zijn het er wel twee.

De populaire meiden:
Kijk nou niet naar mij,
Het was niet mijn fout en ik was er niet eens bij.

De buitenbeentjes:
Kijk naar dat schilderij, het heeft ineens, wat kleur er bij,
Wie heeft dat gedaan?

De stoere kids:
Nee, echt ik was het niet, wie was het wel? Ik weet het niet!
Kom, we willen gaan!

Alle kinderen:	**De schilderijen:**
Geef nou toe!	(aha)
Anne of toch Lillith,	(aha)
Jaimy of Raven?	(aha)
Was het Fleur of toch Kevin?	
Geef nou toe!	(aha)
Was het Jip of Shadow?	(aha)
Marie of toch Bo?	(aha)
Was het Lotte of Cato?	

De stoere kids:
Kijk naar dat schilderij, het heeft ineens, wat kleur er bij,
Wie heeft dat gedaan?

De goths:

Nee, echt ik was het niet, wie was het wel? Ik weet het niet!
Kom, we willen gaan!

Alle kinderen:	**De schilderijen:**
Geef nou toe!	(aha)
Was het Rozemarijn	(aha)
Claire of misschien Lars?	(aha)
Wie's de loser van de klas?	
Geef nou toe!	
Geef nou toe!	(aha)
Anne of toch Lillith,	(aha)
Jaimy of Raven?	(aha)
Was het Fleur of toch Kevin?	

Marie:
Die losers daar zijn wel verdacht stil de hele tijd…

Claire:
Wie?

Marie:
Die Jip, Sanne en Clara.

Cato:
Ik heet Cato.

Marie:
Het maakt me niet uit hoe je heet, je bent verdacht!

Jip:
Volgens mij valt dat wel mee.

Jaimy:
Ik vind hun echt vet sus…

Bo:
Dat betekent “Suspicious”.

Alle kinderen:	**De schilderijen:**
Geef nou toe!	
Geef nou toe!	(aha, aha, aha)
Geef nou toe!	(aha, aha, aha)
Geef nou toe!	(aha, aha, aha)
Geef nou toe!	(aha, aha, aha)
Geef nou toe!	(aha)

Na het nummer staat iedereen om Jip, Lotte en Cato heen. Ze kijken hen indringend aan.

Scène 9: Beschuldigingen

Spelers: Alle kinderen en schilderijen

Na het nummer staat iedereen om Jip, Lotte en Cato heen. Ze kijken hen indringend aan.

Jip, Lotte en Cato kijken zenuwachtig om zich heen.

Anne:
Dus… gaan we nog praten?

Fleur:
Of kunnen jullie dat niet?

Kevin:
Wij willen heel graag naar huis.

Cato:
Ja, wij ook.

Marie:
Ja, geef dan toe dat je het was!

Cato:
Dat zou ik heel graag doen…

Lotte:
Maar wij waren het niet!

Rozemarijn:

Het kan niet anders! Jullie zijn als enige in deze zaal geweest, alle anderen waren ergens anders!

Jip: (doet slim)
Dat klopt niet helemaal.

Raven:
Hoezo niet?

Jip:
Omdat wij hier niet de hele tijd met z'n drieën waren.

Marie:
Oh nee?

Jip:
Nee. Lotte was eerst alleen.

Lotte:
En daarna kwam Cato.

Cato:
En daarna kwam jij.

Jip:
Precies.

Fleur:
Dus jullie waren hier alle drie.

Jip:
Ja… maar…

Anne:
Er was niemand anders hier!

Jip:
Dat betekent toch niet automatisch dat wij het gedaan hebben?

Bo:
Het betekent wel dat jullie het kónden doen.

Jip:
Maar dat geldt voor iedereen! Iedereen is hier geweest.

Kevin:
Nee, wij waren in de binnentuin.

Jaimy:
Behalve toen Kevin naar de WC was.

Kevin:
Bro, kap nou!

Jip:
Zie je, jullie waren ook niet de hele tijd samen!

Lotte:
En ik denk dat geen enkel groepje de hele tijd samen is geweest.

Lars:
Oke, maar wij zouden nóóit zoiets doen!

Cato:
Ja, wij ook niet.

Marie:
Dat zeggen jullie nu.

Bo:
Wij hebben Kevin in ons groepje. Die is al blijven zitten, waarom zou hij zichzelf nog slechter willen zetten bij Loes?

Kevin:
Ja! Precies!

Jaimy:
Ik zeg alleen dat je naar de wc bent geweest.

Kevin:
Ja, dat weten we nou wel!

Marie:
Maar iemand uit jullie groepje kan het natuurlijk nog steeds gedaan hebben.

Lars:
Nee, echt niet.

Fleur:
Hoe weet je dat zo zeker?

Lars:
Omdat ik ze ken.

Claire:
Dat is geen bewijs.

Lars:
Nee, maar jullie beschuldigen ons ook zonder bewijs!

Anne:
Oké, dan draaien we het om.

Anne kijkt de hele klas rond.

Anne:
Wie kan bewijzen dat hij het níét heeft gedaan?

Iedereen kijkt elkaar aan.

Cato:
Dat is toch onmogelijk?

Marie:
Precies.

Jip:
Dus eigenlijk kan iedereen verdacht zijn.

Bo:
Behalve ik.

Jaimy:
Waarom jij niet?

Bo:
Omdat ik mezelf vertrouw.

Kevin:
Dat is echt geen bewijs, man.

Bo:
Voor mij wel.

De klas begint weer door elkaar heen te praten. Dit duurt een tijdje totdat Rozemarijn begint te roepen.

Rozemarijn:
STOOOOOOOOP!

Iedereen is stil.

Rozemarijn:
We gaan er zo nooit uitkomen.

Shadow:
Heb jij een beter idee dan?

Rozemarijn:
Toevallig wel, ja.

Claire:
Nou, wat dan?

Rozemarijn:
We moeten iemand onder de bus gooien.

Jaimy:
Gaat dat niet een beetje te ver?

Rozemarijn:
We moeten iemand de schuld geven. Bedoel ik.

Lillith:
Een offer.

Raven:
Een zondebok.

Shadow:
Een slachtoffer voor de waarheid.

Raven:
Er hoeft maar één iemand te leiden en de rest kan zonder kleerscheuren naar huis!

Bo:
Dus we moeten gewoon iemand aanwijzen?

Raven:
Ja!

Cato:
Dat is echt een verschrikkelijk idee.

Lillith:
Maar wel efficiënt.

Jip:
Nee, helemaal niet!

Shadow:
Wie stel jij dan voor?

Jip:
Niemand!

Raven:
Verdacht.

Jip:
Wat?!

Raven:
Je wilt niemand beschuldigen.

Jip:
Omdat niemand het gedaan heeft!

Marie:
Of omdat je iemand probeert te beschermen...

Iedereen kijkt naar Jip.

Jip:
Wie dan?!

Marie:
Dat weet ik nog niet.

Bo:
Misschien moeten we stemmen.

Kevin:
Ja, democratisch.

Jaimy:
Waar stemmen we over?

Bo:
Wie het gedaan heeft.

Jip:
Maar we weten helemaal niet wie het gedaan heeft!

Bo:
Daarom is het een stemming.

De kinderen ruziën non-verbaal door. De schilderijen komen langzaam tot leven.

Lona Misa:
Dit gaat helemaal ver verkeerde kant op…

HMMDD:
Ik vind het eigenlijk wel spannend!

Vincent:
Ik niet, dit is geen gerechtigheid.

De Gil:
AAAAAAAAAAAAAAAAH!

De andere schilderijen:
AAAAAAAAAAAAAAAAH!

De Gil:
Wat fijn dat jullie het een keer met me eens zijn.

Lona Misa:
Wat als ze Lotte de schuld geven?

Vincent:
Of Jip?

HMMDD:
Of Cato!

De Gil:
Dat zou echt verschrikkelijke gevolgen hebben!

De schilderijen kijken bezorgd naar de kinderen.

Lona Misa:
Maar wij weten dat ze het niet hebben gedaan.

Vincent:
En niemand kan ons horen.

HMMDD:
Dus we kunnen helemaal niets doen.

De Gil:
Dat is echt verschrikkelijk.

De schilderijen kijken machteloos toe terwijl de kinderen verder ruziën.

Scène 10: Steen-Papier-Schaar!

Spelers: Iedereen

Alle kinderen staan in hun groepjes te bekvechten. In volgorde: De stoere kids, de buitenbeentjes, de populaire meiden en de goths.

Rozemarijn:
We moeten gewoon iemand kiezen!

Shadow:
Maar wie?

Lars:
Zullen we maar gewoon stemmen dan?

Lotte:
Dat is niet eerlijk, jullie zijn allemaal met 4 en wij met 3.

Shadow:
Dan laten we het lot beslissen.

Jaimy:
Hoe?

Shadow:
We spelen een toernooitje “Steen-papier-schaar”. De winnaar van iedere groep neemt het op tegen iemand uit een andere groep en zo blijft er één iemand over.

De klas lijkt het hiermee eens te zijn en knikt instemmend. Behalve Cato, Lotte en Jip

Lotte:
Wat een slecht idee.

Kevin: (boos)
Heb jij een beter idee?

Lotte zegt niks.

Kevin:
Mooi. Dan doen we het.

In alle groepjes wordt er gespeeld. Als iemand afvalt (dus wint) gaat diegene zitten. In het groepje van de stoere kids blijft Kevin over, in het groepje van de buitenbeentjes Jip, in het groepje van de populaire meiden Fleur en in het groepje van de goths Shadow.

Kevin: (tegen Lars)
Steen papier schaar!

Lars:
Yes!

Kevin:
Ahhhh… shit!

Lotte: (tegen Jip)
Steen papier schaar!

Lotte:
Yes…! Sorry Jip.

Jip:
Het is okay.

Fleur: (tegen Claire)
Steen Papier Schaar!

Claire:
Ha!

Fleur:
Dit is doorgestoken kaart!

Claire:
Hoe dan?

Fleur:
Weet ik veel…

Shadow: (tegen Rozemarijn)
Steen papier schaar!

Rozemarijn:
Yes! Ik was zo bang!

Shadow:
Thanks he…
En nu?

Kevin:
Ik tegen jou en Jip tegen Fleur!

De kinderen gaan tegenover elkaar staan. De andere kinderen kijken vol spanning toe.

Kevin, Shadow, Jip en **Fleur:**
Steen papier schaar!

Shadow en Fleur winnen en zijn heel opgelucht, gaan zitten bij de rest.

Kevin:
Oke, de finale.

Jip:
Ik vind dit echt een stom idee.

Kevin:
Ja, dat heb je nou al 10x gezegd.

Jip:
Ja, omdat het geen goed idee is.

Kevin:
Hou je mond.
(...)
Steen papier schaar!

Jip wint.

Iedereen:
Oooooooh!

Kevin:
Nee!

Jip:
Kevin...

Kevin:
Nog een keer.

Jip:
Dat is niet eerlijk.

Kevin:
Nog één keer!

Jip:
Nee!

Lars:
Sorry man, ik moet Jip gelijk geven.

Kevin:
Shit man.

Kevin laat zich teleurgesteld op de grond zakken.

Jaimy:
Dus... Kevin is de dader?

Kevin:
Nee! Ik heb het niet gedaan!

Bo:
Maar je hebt wel verloren.

Kevin:
Dat is steen-papier-schaar, geen rechtbank!

Jip:
Precies. Dat probeer ik al de hele tijd te zeggen.

Even stilte.

Jip:
Ik doe het wel.

Kevin:
Wat?

Jip:
Ik zeg wel dat ik het gedaan heb.

Opluchting bij de kinderen.

Lotte:
Jip, nee.

Jip:
Het maakt niet uit.

Cato:
Jawel.

Jip:
Jullie willen allemaal naar huis. Dan kunnen jullie naar huis.

Kevin:
Maar jij hebt het ook niet gedaan!

Jip:
Dat weet ik.

Kevin kijkt hem aan. Hij weet even niet wat hij moet zeggen.

Jip:
Kevin is al eens blijven zitten. Ik zou het niet eerlijk vinden als hij dit jaar met 1-0 achterstand zou beginnen.

Kevin kijkt Jip even aan. Hij probeert iets te zeggen, maar komt niet uit zijn woorden.

Kevin:
Maar... waarom doe je dit?

Jip:
Omdat iemand het moet doen.

Jip haalt zijn schouders op.

Jip:
En ik heb toch al de reputatie van nerd.

Kevin:
Sorry dat ik je een nerd noemde, bro. Echt. Sorry!

Jip loopt af, maar loopt tegen Juf Loes en Noor op.

Juf Loes:
Jullie zijn eruit? Interessant.

Iedereen schrikt.

Juf Loes:
Jip, wil jij mij eens uitleggen hoe je dat gedaan hebt?

Jip:
Eh...

Juf Loes:
Waar stond je?

Jip:
Bij... de schilderijen.

Juf Loes:
Wanneer?

Jip:
Tijdens de pauze.

Noor:
Interessant...

Jip kijkt nerveus naar Noor.

Juf Loes:
Dat is bijzonder.

Juf Loes kijkt Jip even aan.

Juf Loes:
Want ik heb camerabeelden.

Iedereen schrikt.

Jip:
Oh.

Noor:
Camerabeelden liegen niet!

Juf Loes:
Noor.

Noor:
Sorry.

Juf Loes:
En daarop is heel duidelijk te zien dat jij het niet hebt gedaan.

Stilte.

Juf Loes:
Laat ik héél duidelijk zijn. Ik hou niet van liegende leerlingen. Als jullie nog één keer de verkeerde persoon naar voren schuiven, dan zwaait er wat.

Noor:
En dan bedoelt ze niet letterlijk dat er iets gaat zwaaien.

De klas kijkt Noor aan.

Noor:
Toch?

Juf Loes:
Noor.

Noor:
Ik hou mijn mond.

Juf Loes:
Ik heb de hele dag de tijd. Ik wordt hier voor betaald!

Noor:
Ik helaas ook.

Juf Loes en Noor af, terwijl ze het “ik houd je in de gaten” gebaar maken.

Fade out.

Scène 11: Verveling

Spelers: Alle kinderen en de schilderijen

Het licht gaat weer aan, iedereen zit op de grond, in zijn eigen groepje.

Het is een tijdje heel stil (minstens 10 tellen in je hoofd).

Anne:
Dus…

Niemand reageert.

Anne:
We zitten hier nog steeds.

Claire:
Ja.

Jaimy:
Ik heb honger.

Marie:
Ik ook.

Fleur:
Ik ben moe.

Lars:
Ik verveel me.

Raven:
Ik haat dit.

Lillith:
Ik haat alles.

Shadow:
Kapitalisme.

Rozemarijn:
De maatschappij.

Cato:
Kunnen jullie één keer iets anders zeggen?

Claire:
Ik weet niet eens wat dat betekent.

Jaimy:
Ik ook niet hoor.

Stilte.

Claire:
Gaat iemand het nog uitleggen?

Anne:
Wat?

Claire:
Wat “kapitalisme” betekent.

Lillith:
Zucht.

Raven:
Zucht.

Shadow:
Zucht.

Rozemarijn:
Zucht.

Jaimy:
Ik denk dat dat “nee” betekent.

Anne:
Hoe laat is het eigenlijk?

Fleur:
Kwart over twee.

Lars:
Echt waar? Zo vroeg nog?!

Jaimy:
Oh man. Haal me hier alsjeblieft weg!

Bo:
Ik verveel me!

Lars:

Zullen we een spelletje spelen?

Anne:
Ja, steen papier schaar zeker!

Fleur:
Ik denk dat ik nog liever dood ga dan dat ik nu “steen papier schaar” ga spelen.

Claire:
Same girl, same.

Jaimy:
Zullen we verstoppertje doen?

Raven:
We zitten vast in deze zaal, gast.

Jaimy;
Tikkertje dan?

Shadow:
Jaimy?

Jaimy:
Ja?

Shadow:
Nee.

♫ Ik verveel me

Ik verveel me
Ik wil actie
Ik verveel me
Ik wil actie

het is saai
het is saai
het is saai
het is saai

Ik verveel me
Ik verveel me

We zitten vast in deze zaal, en het kletst maar allemaal
En ratelt maar door en door
In een museum met schilderijen,
En daar moeten wij maar wat van breien

Ik verveel me
Verveel me dood!

Lotte krijgt een idee.

Lotte:
Ik weet wel iets…

Lars:
Oh, wat dan?

Lotte:
Toen Jip, Cato en ik hier in de zaal waren deden we iets leuks.

De klas zucht.

Jip:
Hey! Niet zo doen! Jullie hebben nog niet eens gehoord wat het is.

Kevin:
Oke. Wat deden jullie dan?

Cato:
We deden alsof de schilderijen konden praten.

Anne:
Serieus?

Jip:
Ja.

Fleur:
En dat vonden jullie leuk?

Lotte:
Ja.

Jip:
Heel leuk zelfs.

Claire:
Maar schilderijen kunnen helemaal niet praten.

Lotte:
Ja, dat weten wij ook wel.

Jip:
Dat maakt het juist leuk!

De klas kijkt elkaar aan.

Rozemarijn:
Nou, ik ben benieuwd. Entertain ons!

Lotte en Jip staan op en lopen naar de schilderijen.

Lotte:
Oké... wie doet welk schilderij?

Jip:
Ik doe Vincent.

Lotte:
Dan doe ik Lona Misa.

Cato:
Dan doe ik Het Meisje met de Diamant.

Jip:
En De Gil?

De drie kijken naar de Goths.

Lillith:
Nee.

Raven:
Nope.

Shadow:
Absoluut niet.

Rozemarijn:
Ik ga mezelf niet voor schut zetten.

Jip:
Maar jullie zijn toch zo gek op De Gil?

Lillith:
Dat betekent niet dat ik hem ga nadoen.

Cato:
Je hoeft alleen maar te schreeuwen.

Lillith:
Dat kan iedereen.

Jaimy:
Doe het dan.

Lillith kijkt hem geïrriteerd aan.

Lillith:
Ik haat jullie.

Jaimy:
Dat klinkt al een beetje als De Gil.

De klas lacht.

Lillith:
Oké. Prima.

Lillith stapt naar voren.

Lillith:
Maar één keer.

Jip:
Deal.

Lillith haalt diep adem.

Lillith:
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAH!

De klas lacht. Jip, Lotte, Cato en Lillith gaan nu achter de schilderijen staan. Het publiek ziet ze niet meer.

Lona Misa:
Goedemiddag allemaal, wat is het een prachtige dag om een schilderij te zijn!

Vincent:
Nou, ik weet het niet hoor. We hangen hier maar wat te hangen…

HMMDD:
En we worden bekeken, van iedere hoek!

De Gil:
Ik wordt eigenlijk zwaar depressief van mijn bestaan als schilderij.

Lona Misa:
Weet je waar ik depressief van zou worden?

Vincent:
Nou, vertel!

Lona Misa:
Van een bestaan als kunst- en CKV docent!

De klas lacht.

HMMDD:
Elke dag aan kinderen vertellen wat kunst betekent...

De Gil:
Kunst met een grote K! En niemand luistert!

Vincent:
Elke week weer een andere klas...

Lona Misa:
En dan moet je doen alsof je het leuk vindt.

HMMDD:
“Jongens, wat zien jullie in dit schilderij?”

De Gil:
AAAAAAAAAAAAAAAH!

Vincent:
Maar wat bedoelde de schilder met dit schilderij?

Lona Misa:
Niemand die het weet. Het is gewoon een schilderij!

HMMDD:
Vreselijk. Maar weet je wat me nóg erger lijkt?

Lona Misa:
Nou?

HMMDD:
Als ik dan zo'n stagiaire zou zijn die de hele dag achter haar baas aan huppelt!

De klas lacht weer. Stilletjes komt juf Loes op, gevolgd door Noor.

Vincent:
"Ja juf Loes!"

De Gil:
"Dat was weer een fijn leermoment, juf Loes!"

Lona Misa:
"Wat zegt u, juf Loes?"

HMMDD:
“Mag ik de koffie halen, juf Loes?”

De Gil:
“Zal ik uw tas dragen, juf Loes?”

Vincent:
“Wilt u dat ik ook even voor u ademhaal, juf Loes?”

De klas lacht.

Lona Misa:
Ik denk dat we nu wel genoeg over juf Loes hebben gezegd.

HMMDD:
Waarom?

Lona Misa:
Omdat ze mee staat te luisteren…

De groep schrikt. Jip, Lotte, Cato en Lillith komen achter de schilderijen vandaan. Beschaamd.

Scène 12: De onthulling

Spelers: Iedereen

Het is stil.

Juf Loes: (zonder emotie)
Nou…

De kinderen kijken gespannen haar kant op.

Juf Loes:
Dat was verrassend goed!

Noor:
Ik vond vooral de Gil erg overtuigend.

Lillith:
Dankje?

Juf Loes:
Jullie hebben geen idee hoe blij ik ben dat dit gelukt is.

Marie:
Wat is gelukt?

Juf Loes:
Het experiment! Dit experiment doe ik ieder jaar met mijn brugklassen!

Kevin:
Niet. Want vorig jaar was er geen experiment.

Noor:
Dat klopt.

Kevin:
Waarom?

Juf Loes:
Omdat ik het vorig jaar niet heb kunnen doen.

Kevin:
Oh.

Jaimy:
Waarom niet?

Juf Loes:
Geen budget.
(...)
Maar goed, dat doet er niet toe!

Marie:
Ik begrijp het niet. Wat is er precies een experiment?

Juf Loes:
Ieder jaar zien we hetzelfde gebeuren: een groep brugklassers, verdeeld in groepjes.

Noor:
En aan ons de taak om van die kleine groepjes één grote groep te maken.

Juf Loes:
En geloof me, je kunt echt van alles proberen om ze bij elkaar te brengen, maar wat het beste werkt is om ze flink onder druk te zetten!

Noor:
En ze laten geloven dat er een mol in hun midden is.

Bo:
Dus... die schilderijen bekladden was expres?

Noor: **(trots!)**
Mijn idee!

Jaimy:
En jullie wisten dat we elkaar zouden gaan beschuldigen?

Juf Loes:
Ik had zo mijn vermoedens.

Noor:
Maar jullie maakten het wel heel makkelijk.

Lars:
Hoezo?

Noor:
Jullie begonnen elkaar binnen vijf minuten te beschuldigen.

Raven:
Omdat het ook echt verdacht was!

Cato:
Niemand was verdacht!

Marie:
Jullie waren verdacht!

Jip:
Zie je? Jullie doen het nog steeds.

Iedereen wordt stil.

Juf Loes:
Precies.

De klas kijkt elkaar aan.

Juf Loes:
Maar kijk eens goed naar jullie groep.

Iedereen kijkt om zich heen.

Juf Loes:
Een paar uur geleden stonden jullie nog tegenover elkaar.

Noor:
En nu staan jullie hier met elkaar te praten.

Juf Loes:
Jullie hebben samengewerkt.

Noor:
Gelachen.

Juf Loes:
Elkaar verdedigd.

Noor:
En zelfs een toneelstukje opgevoerd!

Jip:
Jullie hebben ook een toneelstuk opgevoerd!

Juf Loes:
Ja! Je zou toch bijna zeggen dat wij naast Kunst- en CKV docenten óók theaterdocenten zijn he, haha!

De klas lacht een beetje schaapachtig.

Noor:
Maar goed, wat jullie moeten onthouden is dat jullie er samen het beste van moeten maken.

Juf Loes:
Ja. Jullie hoeven niet allemaal de beste vrienden te zijn, maar onthoud dat jullie samen één klas zijn. Je staat er niet alleen voor.

♫ Niets is alleen

Solo 1:_____
De zon kan niet zonder de ruimte
De zee kan niet zonder de maan

Solo 2:_____
En planten die moeten naar buiten
Omdat ze anders vergaan

Solo 3:_____
En een mens kan niet zonder planten
Want anders dan is er geen lucht

Solo 4:_____
En de lucht leidt je haren dansen
Dus dans vanavond maar terug

Iedereen:
Kijk 's naar boven
Kijk om je heen
Alles hoort bij elkaar en niets is alleen
Want het één kan niet zonder het ander
En het ander niet zonder het één
Kijk 's naar boven
Kijk om je heen
Niets is alleen

Lee-lee, lee-lee-lee, lee-lee-lee
Niets is alleen
Lee-lee, lee-lee-lee, lee-lee-lee

Solo 5:_____
"Jij bent niet als andere mensen"
Zeg je jezelf elke dag

Solo 6:_____
Te cool om iets te wensen
Te cool voor een open hart

Solo 7:_____
Maar als je leeft als een eiland
Jij alleen leeft voor jezelf

Solo 8:_____
Dan sta je juist aan de zijkant
Ja, dan leef je maar voor de helft

Iedereen:
Kijk 's naar boven
Kijk om je heen
Alles hoort bij elkaar en niets is alleen (Niets is alleen)
Want het één kan niet zonder het ander
En het ander niet zonder het één
Kijk 's naar boven
Kijk om je heen (Pa-pa)
Niets is alleen

Lee-lee, lee-lee-lee, lee-lee-lee (Pa-pa-pa, pa-pa-pa)
Niets is alleen
Lee-lee, lee-lee-lee, lee-lee-lee

Oh
Niets is alleen, niets is alleen, niets is alleen

Kijk 's naar boven (Lee-lee, lee-lee-lee, lee-lee-lee)
Kijk om je heen (No, no, no)
Alles hoort bij elkaar en niets is alleen (Lee-lee,
lee-lee-lee, lee-lee-lee)
(Yeah, yeah, yeah, yeah, yeah, yeah)
Want het één kan niet zonder het ander
En het ander niet zonder het één
Kijk 's naar boven (Kijk 's naar boven)
Kijk om je heen (Yeah, yeah, yeah)
Niets is alleen

Scène 13: De schilderijen

Nadat alle kinderen af zijn gegaan komen de schilderijen nog één keer tot leven.

HMMDD:
Gatverdamme. Nu zitten we helemaal onder de smurrie.

Lona Misa:
Ja, wat een stom idee van die Noor.

HMMDD:
Ik had gehoopt dat we dit jaar gespaard zouden blijven.

Vincent:
Ik vind het wel creatief, zo.

De Gil:
Denk je dat ze ooit nog terug zullen komen?

Lona Misa:
Wie weet.

HMMDD:
Ik hoop van niet.

De Gil:
Waarom niet?

HMMDD:
Omdat ik eindelijk een beetje rust wil.

Het is even stil.

De Gil:
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAH!

HMMDD:
IK ZEI RUST!

EINDE